

Terugblikje Geheugenkoor Alkmaar 13 juli 2018

Een tegeltjeswijsheid luidt ***Elke mijlpaal verdient een slinger.***

Vandaag twee mijlpalen en veel (muzikale) slingers.

Het is de laatste dag voor de zomervakantie en Bob neemt afscheid van het koor. Hij gaat voor langere tijd flaneren in Frankrijk en dat is moeilijk te combineren met de zangmiddagen. Zou dat wel kunnen, zou hij niet weggaan. Maar een feit is een feit en mag gevierd. Er is dan ook wat lekkers bij de koffie en er is muziek, heel veel muziek.

Natuurlijk het eerste liedje dat in de herinnering van Bob gegrift staat. *De staart van het muisje*. Toen de kleuterjuf van Bob dit liedje zong vond hij het prachtig. Dat stoere muisje, zo slim zelf een fiets gemaakt en dan van de heuvel af rijden. Bob zag het voor zich. Maar dan bij het laatste couplet moest Bob zo huilen...

*Maar halverwege: AUW! daar kwam
Zijn staartje tussen het wiel
De notendop sloeg om en om
Zodat de veldmuis viel
Beneden sprong hij hinkend rond
Maar 't allergekste was
Zijn fiets zat aan zijn staart geklemd
Zo kwam de muis te pas*

Nu bij het koor zingen we het met het grootste plezier.

Els, onze koor-tekstschrijver heeft op twee bekende melodieën teksten gemaakt voor Bob.

Bob wordt op een stoel neergezet tegenover zijn An. En wij zingen op de melodie van het West-Friesland-lied:

*Waar jouw wieg stond op de Spaarndammerdijk
Voelde jij je als een koning soms te rijk
Voor een duppie kon je - naar de speeltuin gaan
Schommelen en zwieren - van de glijbaan gaan
Waar je ook zult wonen - Mediterranee?
Die herinneringen - draag je met je mee*

*Maar intussen niet zo groen meer als het gras
Ging jij hulp verlenen bij Humanitas
Daar werd jij het maatje - van die mooie An
Die de sterren van de - hemel zingen kan
Ik zie vaak door jou - een lach op haar gezicht
Af en toe een dansje - maakt het leven licht*

*Bob wij weten ied're vrijdag bij het koor
Stel jij steeds de muzikanten aan ons voor
Met applaus zet jij ze - telkens in de zon
De gitaar de fluit - en - de accordeon
Dank voor al je inzet - en ook voor je trouw
Laat het licht maar schijnen - nu alleen op jou!*

Dan krijgt Bob een grote sombrero op en mag met An dansen. Veel zangers dansen mee, terwijl de anderen zingen

*De Cucaracha, de Cucaracha is een dans voor Bob en An
De Cucaracha, de Cucaracha, want die kunnen er wat van!
De Cucaracha, de Cucaracha, dans gewoon maar met ze mee
De Cucaracha, de Cucaracha, dansen is plezier voor twee*

*Kijk die Bob met zijn sombrero,
Lijkt een echte caballero
Hij wil dansen met zijn Anna,
En die vindt dat wel oké*

*De Cucaracha, de Cucaracha is een dans voor Bob en An
De Cucaracha, de Cucaracha, want die kunnen er wat van!
De Cucaracha, de Cucaracha, dans gewoon maar met ze mee
De Cucaracha, de Cucaracha, dansen is plezier voor twee*

De sombrero mag van Bob in de kast van het koor blijven. Dus als we in de toekomst het lied La Cucaracha zingen, denken we aan Bob!

We sluiten het “Bob-blokje” af met He’ll have to go van Jim Reeves. Bij het laatste refrein zwaaien we met onze zakdoeken naar Bob.

*Put your sweet lips a little closer to the phone
Let's pretend that we're together, all alone
I'll tell the man to turn the jukebox way down low
And you can tell your friend there with you he'll have to go*

Toch nog niet helemaal afsluiten. Marja vertelt nog even hoe ze, toen ze Gerard nog ging ophalen in Heiloo, An en Bob onderweg soms oppikte.

Bob had geen auto en haalde An op in Heiloo om met de bus naar het koor te gaan. Als Gerard en Marja dan An en Bob bij het bushokje zagen staan vroeg Marja altijd aan Gerard “*Hé daar staan An en Bob. Zullen we ze meenemen?*” “*Nou, vooruit dan maar*”, antwoordde Gerard dan. Vaste prik. En zo renden An en Bob verschillende keren over de Kennemerstraat naar de auto.

Soms was het wel een beetje dringen in de auto. Peter ging regelmatig ook mee en dan zat An tussen de twee andere heren achterin. Als An en Marja dan de beslommeringen uit de soapserie The Bold and Beautiful uitgebreid hadden doorgenomen, concludeerden de heren “*Zo, de wereldproblemen zijn ook weer besproken!*”

Bob vertelt hoe hij zelf bij het koor kwam. Via Humanitas. Zij vroegen hem of hij een mevrouw naar het Geheugenkoor in Alkmaar wilde brengen. Dat wilde Bob wel. Hij dacht, even brengen, boodschappen doen, en weer halen. Maar dat liep anders. De eerste keer werd hij meteen hartelijk ontvangen en uitgenodigd om mee te zingen. De rest is geschiedenis.

Roos (zang) en Edwin (piano) tracteren ons op een ontroerende solo, het Schotse lied van Eddi Reader *My Love Is Like A Red Red Rose*.

Bij het weggaan biedt Ria B, die elke koormiddag de prachtige bloemen in de zaal verzorgt, elke zanger een zonnebloem aan. De vrolijke zonnebloem die symbool

staat voor de zon en de liefde. In de Griekse mythologie wordt nimf Clytia verliefd op de zonnegod Apollo. Apollo beantwoordde deze liefde niet en Clytia stierf van verdriet. Ze veranderde in een zonnebloem en draaide voortdurend met de zon mee om haar zonnegod maar te kunnen zien.

En zo sluiten we dit fijne koorseizoen af. We koesteren ons in de mooie herinneringen en gaan genieten van de zomer!

Met vriendelijke groet,
Marja Ruts

My Love Is Like A Red Red Rose

*My love is like a red, red rose,
That's newly sprung in June.
My love is like a melody,
That's sweetly played in tune.*

*As fair art thou, my bonnie lass,
So deep in love am I,
And I will love thee still, my dear,
Till all the seas gang dry.*

*Till all the seas gone dry, my love,
Till all the seas gone dry,
And I will love thee still, my dear,
Till all the seas gone dry.*

*Till all the seas gone dry, my dear,
And the rocks melt with the sun,
And I will love thee still, my dear,
While the sands of life shall run.*

*But fare thee weal, my only love,
Oh! fare thee weal awhile!
And I will come again, my love,
Though were ten thousand mile.*

*Though were ten thousand mile, my love,
Though were ten thousand mile,
And I will come again my love,
Though were ten thousand mile.*

Eddi Reader (Glasgow, 28 augustus 1959) is een Schots zangeres.

Een veldmuis

*Een veldmuis vond in het beukenbos
Een lege notendop
Hij poetste hem met vochtig mos
En zand een beetje op*

*Hij maakte er twee wieltjes aan
En zei: mijn fiets is klaar
Nu rijd ik van de heuvel af
Zonder het minst bezwaar
Nu rijd ik van de heuvel af
Zonder het minst bezwaar*

*Hij deed zoals hij had gezegd
En ging bij volle maan
Met fiets en al op het topje van
Een hoge heuvel staan
Hij trok zijn pootjes in en: hoeps
Daar ging hij naar omlaag
Da's voor een muis in elk geval
Toch al een hele waag
Da's voor een muis in elk geval
Toch al een hele waag*

*Maar halverwege: AUW! daar kwam
Zijn staartje tussen het wiel
De notendop sloeg om en om
Zodat de veldmuis viel
Beneden sprong hij hinkend rond
Maar 't allergekste was
Zijn fiets zat aan zijn staart geklemd
Zo kwam de muis te pas
Zijn fiets zat aan zijn staart geklemd
Zo kwam de muis te pas*